

Kære brevkasse!

Jeg hedder Karina. Jeg er 15 år. Det er forår lige nu, men jeg er ikke rigtig glad. Jeg er lige flyttet hjem fra - bor på et værelse, som jeg har overtaget efter en veninde.

Jeg havde det ikke så godt med forældrene. Det er derfor jeg er flyttet. Der var altid så meget råben op. Du er ikke som du plejer at være - sagde de. Du har altid været så dygtig, hvorfor strenger du dig så ikke an nu? Hun måtte tænke på fremtiden. Skulle hun ikke helst i gymnasiet?

Og hvor var alle hendes veninder. Hun havde altid været så god til det med kammerater. Hvorfor kom de ikke mere hjem. Hvor var det hun hang om aftenen? Hvor var deres gode, gamle mønster-pige?

Det var rigtig nok. Jeg har været god til det med kammeraterne. Til få ting til at hænge sammen i klassen. Men der er ting, jeg ikke gider længere - og i hvert fald ikke at slæbe dem hjem.

Da jeg efter en fest først kom hjem om morgenen, så gik det hele i stykker derhjemme i et stort skænderi. "Mønster-pigen" pakkede klunset sammen, smækkede døren. Far og mor er gået med til at betale værelset - indtil videre; men det er dyrt, siger de. Er det det rigtige, jeg har gjort? Hvorfor er det gået sådan? Hvordan er min håndskrift?

Karina.

Du er brevkasseredaktør

Overvej, hvordan du ville svare de sidste spørgsmål. (Dog ikke det med håndskriften!). Kunne der være andre løsninger på problemet Karina-forældre?

.....

.....

.....

.....

.....

13-15 årsalderen er konfirmationsalder

- 1) Sker der noget med jer selv?
- 2) Sker der noget i forhold til familien?
- 3) Sker der noget i forhold til samfundet?